

MARCAREA ANIMALELOR DE COMPANIE STERILIZATE

*Definiție, importanță, tipuri, alegerea
tipului, experiența noastră, legislație*

Ce este marcarea animalelor sterilizate?

Marcarea unui animal sterilizat este un însemn pentru a recunoaște un animal ca fiind sterilizat în absența deținătorului sau îngrijitorului animalului. Este o parte a operației de sterilizare a animalului și este efectuată de către medicul veterinar care realizează intervenția chirurgicală. Ea se efectuează la animalele de companie, în general câini și pisici, fie ele cu sau fără stăpân.

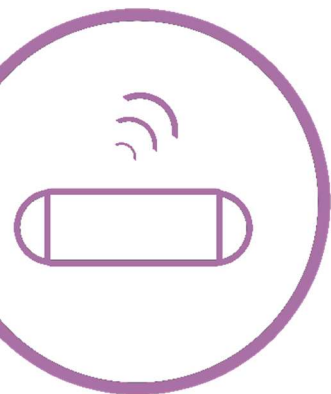
De ce este importantă această marcăre?

În contextul creșterii importanței sterilizării ca metodă de control a populației animalelor fără stăpân, marcarea animalelor cu și fără stăpân ca fiind sterilizate este importantă pentru a evita o nouă intervenție chirurgicală inutilă, o nouă anestezie respectiv o nouă capturare, pe parcursul întregii vieți a animalului respectiv.

Cine marchează animalele sterilizate?

Medicul veterinar, care execută intervenția de sterilizare, are responsabilitatea morală de a se asigura, pe cât posibil, că animalul nu va mai fi luat în considerare pentru sterilizare din nou. Deținătorul, fie el definitiv, temporar sau precar, are responsabilitatea de a solicita medicului veterinar marcarea atunci când lasă animalul la sterilizat. Medicul veterinar are responsabilitatea de a explica foarte clar în prealabil deținătorului tipul și utilitatea marcajului care va fi aplicat.

Ce tipuri de marcaje am întâlnit?

Microcipul este un dispozitiv electronic de dimensiuni foarte mici pe care medicul veterinar îl inserează sub pielea animalului. Fiecărui microcip îi corespunde un cod numeric unic care poate fi citit cu ajutorul unui cititor/scanner special. Microcipul implantat unui animal nu reprezintă în sine un marcaj al sterilizării. Doar pentru câini există o bază de date națională numită RECS (Registrul Câinilor cu Stăpân) care face legătura dintre numărul microcipului și datele stăpânului. Microcipul și înregistrarea în RECS sunt obligatorii prin lege pentru toți câinii cu stăpân. În această bază de date există posibilitatea pentru medicul veterinar de a consemna operațiunea de sterilizare, astfel microcipul devenind un marcaj pentru a atesta sterilizarea chiar și în absența stăpânului. La pisici microcipul este folosit rar deoarece nu există o bază de date similară celei pentru câini și din acest motiv pisicile sunt rar verificate pentru a vedea dacă au microcip implantat. Chiar dacă ar avea, neexistând baza de date nu există nicio informație cu privire la sterilizare.

Crotalul este un dispozitiv de plastic, care poate lua diferite forme, dar cel omologat pentru câini este rotund de dimensiunea unui bănuț, se montează sub anestezie de către medicul veterinar în urechea câinelui și este folosit preponderent pentru a marca ca sterilizați câinii fără stăpân. Urechea este găurită de către crotal. Crotalul este de obicei inscripționat cu numele entității care s-a preocupat de sterilizarea respectivului câine și cu un număr de ordine. De la introducerea microcipului obligatoriu pentru toți câinii cu stăpân dar și odată cu scăderea în popularitate a metodei capturare-sterilizare-returnare pentru câini, frecvența utilizării crotalului a scăzut. Crotalul, cu diferite forme, este folosit pentru a marca ca sterilizați câinii comunitari în toată lumea, poate cel mai cunoscut exemplu este orașul Istanbul. Pentru pisici nu există un model de crotal omologat.

Tatuajul este o pigmentare artificială a pielii, care se realizează de către medicul veterinar sub anestezie, lezând ușor pielea animalului și aplicând o pastă specială de culoarea dorită. Localizarea tatuajului poate fi în interiorul urechii, de multe ori cea stângă, și/sau pe burtă, în apropierea inciziei pentru sterilizare, la femele, pentru a asigura că este observată măcar atunci când femela tunsă, pregătită de operație este pe masa chirurgicală. Conținutul tatuajului nu este omologat, acesta poate conține inițialele cabinetului care a efectuat sterilizarea, un cod numeric aplicat cu un clește de tatuaj care poate fi anul sterilizării sau alte însemne la latitudinea medicului veterinar care efectuează sterilizarea. În Timișoara tatuajul ca marcaj al sterilizării este folosit preponderent la pisici sterilizate în programele sociale. Recomandăm verificarea după perioadă mai lungă (1 an) a tatuajelor aplicate pentru a ne asigura că pasta folosită este de calitate și permanentă.

Ciupirea vârfului urechii (ear-tipping), este înlăturarea vârfului (maxim 1 cm) urechii stângi de obicei, printr-o tăietură dreaptă, se realizează de către medicul veterinar sub anestezie plasând o pensă anterior porțiunii eliminate, pensă care rămâne acolo până se oprește sângerarea. Se folosește aproape în exclusivitate la marcarea sterilizării pisicilor sălbătice, pe care nu se poate pune mâna și care trăiesc în libertate. Rațiunea este de a recunoaște pisicile ca fiind sterilizate de la distanță fără să fie necesare o nouă capturare sau anestezie pentru a verifica un eventual tatuaj. Este o metodă recunoscută internațional, observată de exemplu în țările cu o populație mare de pisici fără stăpân, precum Grecia sau Spania.

Marcajele nepermanente, precum tunsul blăunii în anumite locuri, sprayul aplicat pe blană, sau cele care nu atestă exclusiv sterilizarea, precum zgărzile, nu sunt considerate marcaje viabile pentru a atesta sterilizarea animalelor de companie. Unele pot fi utile pe termen scurt în cadrul unor acțiuni de sterilizare, dar nu vor proteja animalul de o nouă intervenție inutilă pentru tot restul vieții acestuia.

Cum alege medicul veterinar tipul de marcaj potrivit?

Medicul veterinar care efectuează sterilizarea va alege tipul de marcaj după o discuție în prealabil cu deținătorul. Nici marcajul, nici tipul acestuia nu trebuie să fie opțional sau la latitudinea deținătorului. Încurajăm o discuție deschisă și transparentă prin care deținătorul să înțeleagă că alegerea se face în interesul animalului. Deși de nedorit, refuzul deținătorului de a accepta marcajul și tipul ales de către medicul veterinar, poate duce la refuzul de steriliza animalul din partea medicului veterinar.

Marcajul trebuie să fie în primul rând permanent, să țină pentru tot restul vieții animalului.

Dacă există deja un marcaj obligatoriu prin lege, precum microcipul și înregistrarea în RECS la câinii cu stăpân, acesta ar trebui ales în ciuda posibilelor obiecții ale stăpânului, explicându-i obligativitatea legală dar și avantajele în cazul unei pierderi.

Medicul veterinar va trebuie să își facă o imagine cât mai bună despre condițiile de trai ale animalului. Pisicile cu stăpân care nu trăiesc în interior de exemplu pot avea acces pe domeniul public. Marcajul le protejează pentru a nu fi considerate pisici fără stăpân nesterilizate și preluate pentru o nouă intervenție inutilă sau chiar pentru a fi plasate într-o nouă familie.

Dacă animalele trăiesc și se vor întoarce pe domeniul public și au fost prinse cu mare dificultate (cuști capcană, tranchilizare) se recomandă folosirea unui marcaj care se observă de la distanță, fără a mai fi necesară o nouă capturare.

Cum am procedat noi până acum?

În programele sociale derulate sau intermediare de către asociația noastră, de comun acord cu medicii care efectuează sterilizările, am aplicat de regulă următoarele marcaje:

- 🐾 tuturor câinilor cu stăpân sau cu stăpân temporar, li se implantează microcip dacă nu au deja, li se face un carnet de sănătate dacă nu au deja, se înregistrează în RECS dacă nu sunt încă înregistrați, iar sterilizarea se consemnează în carnet și în RECS;
- 🐾 tuturor pisicilor, fie ele cu sau fără stăpân, fie că trăiesc în interior sau exterior, li se aplică un tatuaj în interiorul urechii stângi;

- ✎ tuturor pisicilor fără stăpân, care trăiesc în exterior și pe care nu se poate pune mâna, li se ciupește vârful urechii stângi;
- ✎ la câinii fără stăpân care nu sunt asumați de către persoana care îi aduce la sterilizat, acesta fiind considerat un detentor precar (de exemplu câinii de la firme aduși la sterilizare de către angajați) nu li se poate aplica microcipul, și astfel se face un tatuaj în interiorul urechii și/sau la femele un tatuaj în dreptul inciziei;
- ✎ pentru câinii fără stăpân care au fost prinși cu dificultate și care se întorc în libertate după sterilizare, din păcate nu am găsit marcaje viabile, care să se observe de la distanță, experiențele avute fiind proaste: crotalul producând infecții importante la locul aplicării, iar ciupirea vârfului urechii nefiind vizibilă, majoritatea câinilor având vârful urechilor îndreptat în jos.

Ca regulă de aur: Nu acceptăm în programele sociale și nu ducem la sterilizat în acțiunile noastre de sterilizare animale fără stăpân dacă acestea nu au un îngrijitor. Faptul că animalul are un îngrijitor sau un stăpân, crește considerabil șansele ca animalul să nu fie considerat din nou pentru sterilizare, dar nu suficient pentru a renunța la marcaj.

Ce spune legea referitor la marcarea animalelor ca fiind sterilizate?

Așa cum am menționat anterior, câinii cu stăpân, trebuie, conform legii, să aibă microcip, carnet de sănătate și să fie înregistrați în RECS. Iar medicul veterinar trebuie să consemneze sterilizarea în carnet și în RECS. Doar în cazul acesta legislația este destul de clară din punctul de vedere al marcajului sterilizării.

Conform legii pisicile cu stăpân ar trebui să aibă carnet de sănătate, unde să se consemneze și sterilizarea, dar acest lucru nu reprezintă un marcaj care să le protejeze de o nouă intervenție în caz că nu este stăpânul de față să prezinte carnetul.

Astfel, pentru animalele fără stăpân și pentru pisicile cu stăpân nu am identificat legislație cu privire la marcarea acestora ca fiind sterilizate.

A nu se confunda marcajele care atestă sterilizarea cu ”intervențiile chirurgicale destinate modificării aspectului sau altor scopuri necurative cum ar fi: codomia, cuparea urechilor, secționarea corzilor vocale, ablația ghearelor [...]”, care sunt încadrate pe bună dreptate drept cruzime împotriva animalelor și reprezintă o infracțiune. Atât crotalul, tatuajul cât și ciupirea vârfului urechii sunt marcaje intervin asupra aspectului animalului, DAR marcajul este în scop preventiv, nu necurativ, este în interesul animalului și nicidecum nu are ca scop în sine modificarea aspectului. Mai mult, marcajul nu presupune o anestezie separată destinată aplicării acestuia, ci se aplică în timpul anesteziei deja necesare pentru sterilizare, iar medicamentele împotriva durerii care se administrează deja pentru sterilizare, acoperă categoric și eventualul disconfort provocat de marcajul mult mai puțin

invaziv decât sterilizarea în sine. În plus, spre deosebire de intervențiile menționate în articolul de lege, marcajul nu deteriorează funcțiile organelor pe care este aplicat. În Elveția spre exemplu prevederile similare sunt atât de stricte, încât de multe ori nu pot adopta un câine din România care s-a născut cu coada scurtă, pentru ca ar plana suspiciunea că a fost tăiată, cu toate acestea se practică fără probleme ear-tipping.

Ce înseamnă ”o nouă sterilizare”?

Pentru a sublinia și mai bine importanța marcajului animalelor de companie vom evidenția în continuare ce se întâmplă efectiv atunci când un animal sterilizat este luat în considerare din nou pentru sterilizare:

- timp și energie pierdute la o nouă capturare, atunci când sunt animale greu de prins și nu au marcaj care să se observe de la distanță;
- stresul recapturării pentru animal;
- stresul pentru animal, timpul și banii pierduți cu transportul la cabinetul veterinar;
- stresul animalelor în cușcă în timpul dietei pre-operatorii (8-12h) de obicei peste noapte;
- timpul și energia pierdută cu curățenia în cușcă;
- riscurile anesteziei și a intervenției repetate și inutile pentru animal, riscuri care sunt importante, reprezentând chiar și un posibil deces în cazuri foarte rare;
- stresul pentru animal, dar și costul unei noi anestezii inutile;
- dimensiunea mare a inciziei atunci când nu există niciun fel de marcaj;
- costul intervenției inutile;
- stresul trezirii din anestezie pentru animal;
- stresul pentru animal și uneori costul cazării post-operatorii (cel puțin 24h);
- timpul și energia pierdută cu curățenia în cușcă;
- stresul pentru animal, timpul și banii pierduți cu transportul de la cabinetul veterinar;
- stresul reacomodării pentru animal;
- riscurile infecțiilor post-operatorii.

Toate acestea sunt în cea mai mare proporție evitabile dacă se marchează animalul de companie la sterilizare și dacă tipul marcajului ales este cel potrivit pentru fiecare animal în parte.

© 2022 Asociația Pet Hope

www.pethope.ro | pet.hope.association@gmail.com | www.facebook.com/pethopetimisoara

Documentul de față conține recomandări și păreri ale asociației noastre bazate pe experiența acumulată în 12 ani de activitate, pe colaborarea cu partenerii noștri, cu medici veterinari dedicați, cu asociații prietene din țară și străinătate. Nu considerăm că deținem adevărul absolut, așa că ne bucurăm de orice feedback și părere!

Surse poze copertă: prima poză: <https://foxhillvet.com/2019/08/15/the-benefits-of-microchipping/>, a doua poză: NetAP - "Identifikationsmethoden bei kastrierten verwilderten Katzen"

